

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ARE YOU

READY FOR A

ZOMBIE ATTACK

Η “ΦΥΤΗΤΙΚΗ” ΖΩΗ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ...

Με το που θα πατήσεις το πόδι σου στη σχολή οι καλοθελητές κάθε πολιτικής απόχρωσης σε περιμένουν. Θα προσφερθούν να σε γράψουν στη σχολή και να σε διευκολύνουν με κάθε δυνατό τρόπο ,πάντα ‘ανιδιοτελώς’. Φυσικά στην αρχή δεν θα σου παρουσιαστούν ως εκπρόσωποι παρατάξεων ή λοιπών σχημάτων ,αλλά σαν φίλοι . Θα σε καλέσουν στην καφετέρια να τα ‘πείτε’ ,στα πάρτι και αύριο μεθαύριο στην κάλπη. Βάζουν τη μάσκα της κοινωνικότητας, της ανιδιοτέλειας και ξεκινούν τις ξύλινες ρητορικές φλυαρίες τους .Απ’ τη μια η αριστερά ‘επαναστατική’ ή καθεστωτική πουλάει το αγωνιστικό της προφίλ πίνοντας καφέ στα τραπεζάκια με φόντο την ταπεισαρία Τσε Γκεβέρα και αγοράζοντας για το πώς πρωτοστάτησε στα φοιτητικά κινήματα .Απ’ την άλλη τα κομματόσκυλα ως εκτελεστικά παραρτήματα κομμάτων θα σε βολέψουν με σημειώσεις ,εργασίες ,θα σε ενημερώσουν για επιστημονικά συνέδρια προσπαθώντας να σε εντάξουν στην εκπαιδευτική βιομηχανία ως έναν ακόμη εν δυνάμει καριερίστα. Όλη αυτή η διαδικασία δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια προσπάθεια να μετατραπείς σε ένα πρόβατο ,σε έναν αποχαυνωμένο καταναλωτή της πολιτικής τους .Και όλα αυτά τα κομματόσκυλα δεν είναι τίποτα παραπάνω από εκκολλαπτομενοι γιάπηδες ,πολιτικάντηδες ,ανθρωποειδή που κάποια μέρα σέρνοντας και γλείφοντας ή θα γίνουν η ελίτ αυτού του σάπιου συστήματος ή τα πειθήνια δουλικά του.

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ “ΚΑΘΑΡΑ” ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΠΕΡΝΑΕΙ Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Πέρα λοιπόν απ’ όλα αυτά τα πολιτικά τερτίπια των κομματικών παρατάξεων που έχεις ν’ αντιμετωπίσεις , ακόμα και ο ίδιος ο θεσμός του πανεπιστημίου είναι καθ’ όλα ανελεύθερος και καταπιεστικός. Ο πρύτανης σε ρόλο τσιφλικά διαχειρίζεται με αναγνωρισμένη θεσμικά εξουσία και τον χώρο που εσυ κινείσαι καθημερινά και το πώς θα αξιοποιήσεις το χρόνο σου μέσα σ’ αυτόν.Το πλαίσιο δηλαδή για το πως εσυ θα χρησιμοποιείς το πανεπιστήμιο είναι πολύ σαφές και ορισμένο από τα πάνω. Καταρχάς το ίδιο το πολυτεχνείο μετατρέπεται ραγδαία σ’ ένα αποστειρωμένο campus. Κάγκελα και πύλες που υψώνονται περιμετρικά με φύλακες να περιφρουρούν νυχθημερόν , συνθήματα και graffiti σβήνονται ,αφίσες ξεκολιούνται πλήν βέβαια των κομματικών,τοίχοι βάνονται άσπροι σε αισθητική ψυχιατρείου, τσιμέντο καθ’ όλη την έκταση της πολυτεχνειούπολης και γενικότερα οποιαδήποτε δυνατή κίνηση ώστε αυτός ο χώρος να χρησιμοποιείται κατ’ αποκλειστικότητα για μαθημα.Όσον αφορά την σχέση σου με τους καθηγητές είσαι «υποχρεωμένος» να αναγνωρίζεις το αλάθητο του και να έχεις τυφλή πίστη στην αυθεντία του παρόλο που μπορεί να ακρωτηριάζει την σκέψη και την δημιουργικότητα σου. Γενικότερα όλες οι σχέσεις που προωθούνται μέσα στο πανεπιστήμιο είναι εξουσιαστικές και εξαρτώνται από την θέση της ιεραρχικής πυραμίδας στην οποία βρίσκεσαι (πρύτανης ,αντιπρύτανης , καθηγητές , φοιτητές καλοί ή κακοί

– συνεπείς ή αιώνιοι) . Όλοι αυτοί οι διαχωρισμοί όμως που χρησιμοποιούνται δεν ωφελούν παραμόνο στην υιοθέτηση πρακτικών επιβολής και υπακοής . Μετά ερχεται η εξεταστική που καλείσαι να διαβάσεις καταναγκαστικά ένα μάθημα το οποίο θεωρείς ανούσιο και την επόμενη μέρα θα έχεις ξεχάσει. Η μόνη γνώση που παίρνεις είναι τόσο εξιδικευμένη, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της αγοράς εργασίας , καταδικάζοντάς σε έτσι οριστικά στην ημιμάθεια. Ταυτόχρονα τα μέλη ΔΕΠ (καθηγητές , λέκτορες κτλ) «συμπληρωματικά» δουλεύουν πάνω σε ερευνητικά προγράμματα (τακτικά και πάνω σε στρατιωτικά) σε συνεργασία με εταιρίες τα οποία βέβαια επιφέρουν τεράστια χρηματικά ποσά και στους ίδιους αλλά και στο πολυτεχνείο. Με λίγα λόγια το πανεπιστήμιο είναι ουσιαστικά ένα εργοστάσιο παραγωγής που αφ' ενός εμπορεύεται την γνώση αφού τελικά ότι μαθαίνεις το μαθαίνεις με μόνο σκοπό την μελλοντική σου δουλειά και αφ' εταιρου διαμορφώνει αναλώσιμα προϊόντα – φοιτητές έτοιμα να στελεχώσουν υπάκουα τις επιχειρήσεις.

ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ

Κι όμως τα πανεπιστήμια μπορούν να χρησιμοποιηθούν και διαφορετικά , όπως φάνηκε και τον Δεκέμβρη. Βλέπουμε τα πανεπιστήμια σαν ζωντανούς και απελευθερωμένους χώρους όπου “οπλίζουμε” συνολικά τις επιθυμίες μας

και διαχειριζόμαστε οι ίδιοι το χώρο και τον χρόνο μας , πέρα από κάθε λογική αντιπροσώπευσης και κάθετων δομών. Βλέπουμε τα πανεπιστήμια σαν κομβικά σημεία συνάντησης ώστε να οξύνουμε τις αντιστάσεις μας μέσα απο συλλογικές και αδιαμεσολάβητες διαδικασίες , πέρα από οποιαδήποτε εμπορευματική λογική. Βλέπουμε τα πανεπιστήμια σαν κοινωνικούς χώρους που δομούνται πάνω στην αλληλεγγύη , την αυτοοργάνωση και τις οριζόντιες δομές και που ανήκουν σε όλους μας και όχι σε κάποιον τσιφλικά ή πάσης φύσεως εξουσιαστή . Τέτοια πανεπιστήμια είδαμε και ζήσαμε τον Δεκέμβρη με την εξέγερση (ασοεε, πολυτεχνείο, νομική) όπου λειτουργούσαν σαν κέντρα αντιπληροφόρησης και σαν σημεία διάχυσης και κοινωνικοποίησης εξεγερσιακών πρακτικών. Μέσα σ' αυτά τα πανεπιστήμια δεν έχουν καμία θέση οι πολιτικοί και κομματικοί φορείς , οι εκμεταλλευτές της ζωής μας , οι καταπιεστές της ελευθερίας μας.

Διεύρυνε λοιπόν τους οπτικούς και ηχητικούς σου ορίζοντες γιατί οι απελευθερωτές δεν είναι τα κομματικά τραπεζάκια αλλά μόνον εσύ ο ίδιος μπορείς να γίνεις απελευθερωτής του εαυτού σου. Άνοιξε τα μάτια σου και κοίτα τους καταπρόσωπο.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΛΑΚΩΣΗ